

ת"פ 51759/10/17 - מדינת ישראל נגד מ"א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51759-10-17 מדינת ישראל נ' מ"א

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד תמר טופז שם טוב
נגד	
מ"א	
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד איליא תיאודורי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה, בשל כך שביום 17.8.16, התפרץ יחד עם אחרים, כשכולם נתונים תחת השפעת סמים ואלכוהול לבית ספר דרך חלון הכיתה על-ידי פירוק ושבירת סורגי החלון. לאחר שנכנסו הם פרקו בכוח מקרן שהיה מחובר לתקרת הכיתה וגנבו אותו. במעשיהם של הנאשם והאחרים הם גם גרמו נזק למקום.
2. הצדדים הציגו הסדר דיוני, במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו, יורשע, ויוכן בענייניו תסקיר מבחן, ללא שהוצגה הסכמה לענין העונש.
3. ביום 20.8.18 הודיע שירות המבחן כי אין באפשרותו להכין תסקיר בענין הנאשם היות והנאשם לא התייצב לשתי פגישות שאליהן זומן. ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לפני שירות המבחן וכן הוריתי על הכנת חוות דעת פסיכיאטרית בענינו.
4. חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה ביום 28.11.18, מלמדת כי הנאשם בן 21, בוגר 12 שנות לימוד ואינו עובד. הנאשם בעל קשיי התנהגות ונוהג לעשות שימוש בסמים. מחודש אפריל 2018 אושפז הנאשם מספר פעמים במחלקה פסיכיאטרית. לא נצפו מצבים פסיכותרפיים אובדניים אך הוא אובחן כלוקה בחרדה ודיכאון. באשפוז נוסף ביום 25.5.18, עלו סימנים של פסיכוזה עם מרכיב דכאוני, אך לא התגלה ביטוי למצב פסיכותרפיים פעיל או כרוני וצוין כי גם אם היו אפיזודות פסיכותרפיות הרי שמדובר בהתקפים חולפים, כתוצאה משימוש בחומרים פסיכותרפיים על ידי הנאשם, המאופיין בקווי אישיות אנטי סוציאליים. נמצא כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

5. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 29.11.18, מלמד כי הנאשם מתגורר עם הוריו, וכי בחצי שנה שקדמה להגשת התסקיר, חלה הדרדרות חמורה במצבו הנפשי והוא ביקר שוב ושוב בחדר מיון פסיכיאטרי, כאשר בחלק מהמקרים, עלה חשד לשימוש יתר בסמים ואלכוהול והתנהגות אלימה וחסרת שליטה כלפי עצמו וכלפי אחרים. הנאשם למד עד כיתה י' בחינוך מיוחד ובהמשך שולב בבית ספר רגיל, אך הישגיו היו נמוכים. מגיל 16 ועד לפני כשנה, עבד עם דודו בתחום הבניין ולאחר מכן עבד בעבודות שונות ומזה כחצי שנה אינו עובד. הנאשם סובל ממחשבות שווא וחרדה ותפקודו לקוי בכל תחומי חייו.

לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירה הנוכחית, הוא ביטא חרטה ומסר כי חברו ביקש ממנו להצטרף אליו לביצוע עבירה תמורת 200 ₪ שקיבל. לדבריו, באותה עת, נהג לעשות שימוש בסמים ואלכוהול, ובכסף שקיבל השתמש לצריכה נוספת של אלכוהול.

הנאשם עושה שימוש באלכוהול מגיל 16 ובסמים מגיל 18. שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להכיר בנזקים שנגרמו לו כתוצאה מצריכת סמים ואלכוהול וכי השימוש האמור הוא בעל אופי התמכרותי. שירות המבחן המליץ על טיפול במסגרתו יינתן מענה מתאים לנאשם, לצד מעקב פסיכיאטרי, והמליץ לגזור על הנאשם צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי לבית הספר שאליו פרץ.

6. שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול. תסקיר משלים שהתקבל ביום 3.3.19, מתאר התרשמות של שירות המבחן מהמשך שימוש של הנאשם בסמים ובאלכוהול. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול במסגרת תחלואה כפולה, אך לא הופיע לפגישה שנקבעה לו ולדברי בני משפחתו, המשיך לעשות שימוש בסמים. הנאשם אף לא הגיע לפגישות אליהן זומן בשירות המבחן ובהמשך הגיע ללא תיאום בליווי אביו, תוך שאביו ביטא מצוקה ממצבו של הנאשם בשל השימוש האינטנסיבי שעושה בסמים. הנאשם, לעומת זאת, תיאר כי מצבו טוב והגם ששב והסכים להשתלב בגמילה, לא ביצע את הבדיקות הנדרשות לכך. הנאשם לא שיתף פעולה בניסיון לשלבו במסגרת גמילה כוללנית והוריו המודאגים שבו ופנו בבקשות עזרה לשירות המבחן. שירות המבחן התרשם, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית בטווח המיידי לנוכח השימוש בסמים והתנהגות חסרת גבולות של הנאשם, המבטא מודעות נמוכה למצבו. הערכת שירות המבחן היא כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית סגורה, אולם הוא לא משתף פעולה, ולאור כך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית מרתיעה בהתאם לחומרת העבירה.

7. בין לבין ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לוועדת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית - התפתחותית) תשכ"ט-1969. הנאשם הופנה והוזמן פעמיים לוועדת האבחון. באחת הפעמים לא הגיע כי נעצר ובפעם השנייה ניתק קשר עם משפחתו ולא התייצב לפני הוועדה. מאחר והתרשמתי כי הנאשם מבין את ההליכים גם בהיבט הקוגניטיבי וכי הפנייתו לוועדת אבחון היתה אך בשל העובדה שבחלק משנות לימודיו הוא שולב במסגרות לחינוך מיוחד, לא מצאתי לתת לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לפני וועדת האבחון.

8. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה לשניים עשר חודשי מאסר בפועל ולגזור עליו עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם

גורמי הטיפול.

9. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה מותנית ובקנס, ולחלופין לגזור עליו מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגיש את חלוף הזמן מאז האירוע, את מצבו של הנאשם, אשר ספק אם מאסר יועיל לשיקומו וכן את הקשיים הנפשיים עמו הוא מתמודד.

10. הנאשם בדברו האחרון אמר שאינו רוצה להיות במאסר והוא מבקש שאגזור עליו קנס ומאסר בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

11. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם הגנה על קניינו של אדם, ובמקרה דנן קניינה של הרשות המקומית שבתוכה מצוי בית הספר וכן שמירה על תחושת הביטחון האישי והציבורי.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית, שכן מעשיו של הנאשם בוצעו בצוותא עם אחרים, הם הצריכו מידה מסוימת של תכנון מראש, אף שלא בוצעו בתחכום, גרמו לנזק לרכוש בית הספר ואף נגנב רכוש שאמור היה לשמש את התלמידים שהוא על פי טיבו, רכוש יקר ערך.

13. בחינת הפסיקה מלמדת כי במקרים דומים נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מרכזי של מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ (רמלה) 9794-10-15 **מדינת ישראל נ' איילה** (פורסם בנבו 23.4.17) והפסיקה הנזכרת שם; ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 **מדינת ישראל נ' לשצ'ינסקי** (פורסם בנבו 10.4.14) והפסיקה הנזכרת שם וכן פסק הדין בערעור עליו, עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצ'ינסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.7.14).

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל משישה חודשי מאסר בפועל ומגיע עד לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, ולצדם מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים גם פיצוי לקורבן העבירה.

העונש המתאים לנאשם

15. לזכות הנאשם שקלתי את גילו הצעיר ואת הודאתו בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן שמגלמת בתוכה קבלת אחריות על המעשים, ולצדה- חסכון בזמן שיפוטי.

16. עוד שקלתי לזכות הנאשם את העדרן של הרשעות קודמות.

17. הנאשם מכור לסמים ואלכוהול, וניכר כי התמכרות זו מנהלת את חייו ואינה מאפשרת לו לשתף פעולה עם מגוון טיפולים שהוצעו לו על ידי שירות המבחן. הגם שהוריו של הנאשם מנסים להוות עבורו גורמי תמיכה, עולה

מהתסקירים כי אינם מצליחים לסייע לו ולמתן את התנהגותו. עובדות אלה מקימות חשש כבד, כי הנאשם יוסיף לבצע עבירות פליליות כדי לממן את ההתמכרות ותחת השפעת החומרים משני התודעה, והן מחייבות מתן משקל ממשי לשיקולים של הגנה על הציבור והרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

18. שקלתי את הנאמר בחוות הדעת הפסיכיאטרית ובתסקירי שירות המבחן ביחס למצבו הנפשי של הנאשם. דא עקא, שההתרשמות היא כי מצבו הנפשי נובע מהשפעתם של החומרים משני התודעה ועל כן אין הצדקה להקלה עם הנאשם בשל כך.

19. מאז שבוצעו העבירות עברו כשנתיים וחצי. עם זאת, יש לומר, כי כתב האישום הוגש כשנה וחודשיים לאחר ביצוע העבירה וכי הדיונים נדחו מפעם לפעם לבקשת ההגנה, הן לצורך קיום משא ומתן עם המאשימה, הן לצורך מתן אפשרות לנאשם להשתלב בהליכים טיפוליים שהוצעו לו על ידי שירות המבחן. התנהלות הנאשם בחלוף הזמן כפי שבאה לביטוי בתסקירי שירות המבחן, מלמדת כי אין מקום לשקול את חלוף הזמן לזכותו.

20. המאשימה עותרת לפסיקת פיצוי בגין הרכוש שנגנב והנזק שנגרם. ככלל, יש מקום לפסוק פיצוי ואולם מאחר ובית הספר והרכוש שבו הם רכוש הרשות, לא מצאתי לפסוק פיצוי ותחת זאת אגזור קנס.

21. לנוכח האמור לעיל, סברתי כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתית המתחם. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשים ויום אחד מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שירות בתי הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד יום 2.6.19 והבאים עד ל - 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

23. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.